

Giải pháp tăng cường đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong thời kỳ mới

Ngày nhận bài: 29/12/2025 | Ngày phản biện: 05/12/2025 | Ngày xuất bản: 09/01/2026

Tác giả: Bùi Tuấn Anh (Trường Đại học Tài chính - Ngân hàng Hà Nội)

Tóm tắt: Trong thời kỳ mới, đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa (XHCN) Việt Nam cần được triển khai toàn diện, đồng bộ và mang tính chiến lược. Trọng tâm là khẳng định, bảo vệ vững chắc vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, hoàn thiện hệ thống pháp luật làm cơ sở pháp lý cho công tác đấu tranh; phát huy vai trò của các chủ thể trong hệ thống chính trị, đổi mới nội dung, phương thức tuyên truyền, giáo dục lý luận chính trị, đồng thời ứng dụng mạnh mẽ công nghệ số, truyền thông hiện đại và dữ liệu lớn. Đây là những giải pháp then chốt nhằm củng cố niềm tin xã hội, bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng và giữ vững định hướng XHCN của Nhà nước Việt Nam.

1. Đặt vấn đề

Bối cảnh toàn cầu hóa và Cách mạng Công nghiệp lần thứ Tư đang tác động sâu rộng đến mọi lĩnh vực của đời sống xã hội, công tác đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái, thù địch về Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa (XHCN) Việt Nam trở nên đặc biệt quan trọng và cấp thiết. Các thế lực thù địch, phản động và cơ hội chính trị đang triệt để lợi dụng không gian mạng, các nền tảng truyền thông số để xuyên tạc, phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, bóp méo bản chất dân chủ, pháp quyền, nhân văn của Nhà nước XHCN, nhằm gây hoài nghi, chia rẽ nội bộ, làm suy giảm niềm tin của nhân dân đối với chế độ. Một số luận điệu sai trái, thù địch Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam có thể kể đến như: Phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam đối với Nhà nước pháp quyền; đồng nhất Nhà nước pháp quyền với mô hình "tam quyền phân lập" phương Tây; xuyên tạc bản chất dân chủ của Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam; lợi dụng chiêu bài "nhân quyền", "xã hội

dân sự”, “tự do báo chí” để phủ nhận thể chế; tạo hoài nghi, gieo rắc tâm lý “thoái trào chủ nghĩa xã hội” và phủ nhận con đường phát triển của Việt Nam⁽¹⁾. Trong khi đó, sự phát triển mạnh mẽ của công nghệ thông tin, trí tuệ nhân tạo và mạng xã hội vừa mở ra cơ hội mới trong truyền thông chính trị, vừa đặt ra thách thức to lớn cho công tác tư tưởng – lý luận.

2. Thực trạng đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong thời kỳ mới

Thời gian qua, công tác đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam đã đạt được nhiều kết quả quan trọng.

Trước hết, hệ thống chủ thể tham gia đấu tranh ngày càng được củng cố và mở rộng, hình thành sự vào cuộc đồng bộ của toàn bộ hệ thống chính trị dưới sự lãnh đạo trực tiếp, toàn diện của Đảng Cộng sản Việt Nam. Chủ thể đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam là toàn bộ hệ thống chính trị, trong đó Đảng Cộng sản Việt Nam giữ vai trò lãnh đạo toàn diện, trực tiếp và tuyệt đối. Với vai trò hạt nhân lãnh đạo, Đảng ban hành chủ trương, nghị quyết, kết luận chuyên đề; chỉ đạo công tác tư tưởng – lý luận, đấu tranh phản bác trong từng thời điểm cụ thể, bảo đảm tính thống nhất, đồng bộ và hiệu quả trên phạm vi toàn quốc. Các cơ quan nhà nước – đặc biệt là ngành tuyên giáo, công an, quốc phòng, ngoại giao và thông tin – truyền thông – có trách nhiệm cụ thể hóa định hướng của Đảng bằng hệ thống chính sách, kế hoạch hành động, quy định pháp luật và chiến lược truyền thông. Mặt trận Tổ quốc và các tổ chức chính trị – xã hội là cầu nối giữa Đảng, Nhà nước với nhân dân, phát huy vai trò tập hợp khối đại đoàn kết toàn dân, xây dựng “thế trận lòng dân” vững chắc, qua đó tạo nền tảng xã hội – chính trị ổn định cho cuộc đấu tranh tư tưởng. Bên cạnh đó, báo chí, truyền thông hiện đại và lực lượng đấu tranh trên không gian mạng đóng vai trò tuyến đầu, phát hiện, phản bác và định hướng dư luận xã hội trước các luận điệu xuyên tạc, sai lệch.

Nội dung đấu tranh ngày càng toàn diện, kết hợp chặt chẽ giữa bảo vệ, khẳng định các giá trị cốt lõi của mô hình Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam với phản bác trực diện các luận điểm sai trái trên cả bình diện lý luận và thực tiễn. Một trong những nội dung trọng tâm của việc đấu tranh phản bác là bác bỏ luận điệu cho rằng “Nhà nước pháp quyền phải tách khỏi Đảng”, “Đảng không nên can thiệp vào hoạt động

của nhà nước". Các thế lực thù địch cho rằng việc Đảng lãnh đạo là vi phạm nguyên tắc thượng tôn pháp luật, là "độc tài chính trị". Thực tiễn xây dựng, phát triển đất nước trong suốt gần 40 năm đổi mới chứng minh rằng không có Đảng thì không có Nhà nước pháp quyền XHCN, càng không thể có sự ổn định thể chế và định hướng phát triển nhất quán. Thứ hai, đấu tranh, phản bác quan điểm đồng nhất Nhà nước pháp quyền với mô hình "tam quyền phân lập" phương Tây. Thực tế, khái niệm Nhà nước pháp quyền không đồng nghĩa với mô hình tam quyền phân lập cứng nhắc. Ở Việt Nam, Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa được hiểu là nhà nước quản lý xã hội bằng pháp luật, bảo đảm sự công khai, minh bạch, phân công – phối hợp – kiểm soát quyền lực nhà nước trên cơ sở nguyên tắc Đảng lãnh đạo, Nhà nước quản lý, nhân dân làm chủ. Thứ ba, đấu tranh, phản bác quan điểm xuyên tạc bản chất dân chủ của Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam. Luận điệu cố tình hạ thấp hoặc phủ nhận tính dân chủ trong mô hình Nhà nước pháp quyền XHCN, cho rằng đó là nhà nước "độc đoán", "hạn chế quyền con người", "chỉ dân chủ hình thức". Để phản bác, hệ thống lý luận và thực tiễn cần tập trung vào việc làm rõ dân chủ XHCN là bản chất cốt lõi của Nhà nước pháp quyền Việt Nam, gắn với quan điểm "tất cả quyền lực nhà nước thuộc về nhân dân". Thứ tư, đấu tranh, phản bác quan điểm lợi dụng "nhân quyền", "xã hội dân sự", "tự do báo chí" để công kích thể chế. Hoạt động đấu tranh cần phải khẳng định rằng nhân quyền ở Việt Nam không tách rời khỏi điều kiện lịch sử, đặc điểm dân tộc và lợi ích cộng đồng. Thứ năm, đấu tranh, phản bác quan điểm phủ nhận định hướng xây dựng XHCN, cho rằng "không thể có Nhà nước pháp quyền mang bản chất XHCN". Quan điểm, luận điệu nói trên là sự ngộ nhận hoặc cố tình xuyên tạc sự thật. Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam không chỉ là sự kết hợp giữa pháp quyền và định hướng XHCN, mà còn là sự phát triển sáng tạo lý luận Mác – Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh.

Đồng thời, phương thức đấu tranh được đổi mới theo hướng linh hoạt, hiện đại, gắn kết hiệu quả giữa báo chí chính thống, các diễn đàn học thuật với không gian mạng và truyền thông số, qua đó nâng cao tính thuyết phục, sức lan tỏa xã hội và góp phần giữ vững ổn định tư tưởng, củng cố niềm tin của nhân dân vào con đường xây dựng Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam. Trong đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam, cần xác định đây là quá trình tổng hợp, vừa mang tính lý luận, vừa mang tính thực tiễn, đòi hỏi sự kết hợp nhuần nhuyễn giữa

“xây” và “chống”. Trước hết, phải thực hiện tốt phương thức “xây” vững nền tảng tư tưởng bằng việc chủ động truyền thông, lan tỏa các giá trị cốt lõi của Nhà nước pháp quyền XHCN – đó là nhà nước của nhân dân, do nhân dân và vì nhân dân, bảo đảm quyền con người, quyền công dân, thực hiện dân chủ gắn với kỷ cương pháp luật. Song song với đó, phương thức “chống” cần được triển khai đồng bộ, chủ động và linh hoạt. Các cơ quan tuyên giáo, báo chí, công an, quân đội, học viện, viện nghiên cứu và đội ngũ chuyên gia lý luận cần phối hợp chặt chẽ trong việc nhận diện, phân tích và phản bác kịp thời các luận điệu xuyên tạc. Việc ứng dụng công nghệ số, dữ liệu lớn, trí tuệ nhân tạo trong theo dõi, phát hiện và xử lý thông tin sai trái là xu hướng tất yếu, giúp nâng cao hiệu quả và độ chính xác của công tác đấu tranh.

Bên cạnh những kết quả đạt được, công tác đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam vẫn bộc lộ một số hạn chế cần được nhìn nhận thẳng thắn, khách quan.

Trước hết, nhận thức chính trị, trình độ lý luận và năng lực đấu tranh của một bộ phận cán bộ, đảng viên còn chưa đồng đều; không ít trường hợp chưa theo kịp sự biến đổi nhanh chóng, phức tạp của các luận điệu xuyên tạc mới. Điều này dẫn đến tình trạng lúng túng trong nhận diện bản chất vấn đề, thiếu sắc bén trong lập luận, thậm chí phản bác chưa trúng trọng tâm, chưa làm rõ được tính phi khoa học, phi thực tiễn của các quan điểm sai trái. Sự phối hợp giữa các chủ thể tham gia đấu tranh – từ cơ quan lý luận, cơ quan quản lý nhà nước, các tổ chức chính trị – xã hội đến đội ngũ báo chí, truyền thông – có lúc, có nơi chưa thật chặt chẽ và đồng bộ. Việc chia sẻ thông tin, định hướng nội dung, thống nhất thông điệp phản bác còn hạn chế, làm giảm hiệu quả tổng hợp và sức lan tỏa của công tác đấu tranh trên cả không gian thực và không gian mạng.

Thứ hai, nội dung phản bác ở một số địa phương, đơn vị vẫn thiên về truyền đạt, khẳng định một chiều, nặng tính tuyên truyền hành chính, thiếu chiều sâu phân biện khoa học và luận chứng thực tiễn. Điều này khiến thông tin chưa đủ sức thuyết phục đối với các nhóm công chúng có trình độ, nhu cầu tiếp cận đa dạng, nhất là trong bối cảnh tranh luận học thuật và truyền thông số ngày càng phát triển.

Thứ ba, hình thức đấu tranh trên không gian mạng dù đã được chú trọng nhưng nhìn chung chưa theo kịp tốc độ lan truyền nhanh, phương thức tinh vi và tính ẩn danh cao của các luận điệu sai trái, thù địch. Việc ứng dụng công nghệ, dữ liệu lớn và các phương pháp truyền thông hiện đại còn hạn chế, làm giảm khả năng chủ động, kịp thời và hiệu quả trong bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng và Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam.

Trước tình hình đó, việc xây dựng và triển khai các giải pháp tăng cường đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam là yêu cầu khách quan, có ý nghĩa chiến lược trong bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng và củng cố sự ổn định chính trị - xã hội.

3. Một số giải pháp tăng cường đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong thời kỳ mới

Để nâng cao hiệu quả công tác đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam trong bối cảnh mới, cần triển khai đồng bộ năm nhóm giải pháp trọng tâm:

Một là, tiếp tục khẳng định và phát huy vai trò lãnh đạo toàn diện của Đảng Cộng sản Việt Nam trong xây dựng và bảo vệ nhà nước pháp quyền XHCN, tăng cường đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái về nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam

Trong lý luận chủ nghĩa Mác – Lênin, Đảng Cộng sản là đội tiên phong của giai cấp công nhân và nhân dân lao động, giữ vai trò quyết định trong việc lãnh đạo tiến trình cách mạng, bảo đảm định hướng xã hội chủ nghĩa trong toàn bộ đời sống chính trị - xã hội. Ở Việt Nam, vai trò lãnh đạo của Đảng không chỉ là tất yếu lịch sử mà còn là nhân tố quyết định bảo đảm tính cách mạng, khoa học, dân chủ và nhân văn của Nhà nước pháp quyền XHCN. Vì vậy, mọi quan điểm sai trái, thù địch phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng đều là sự xuyên tạc nhằm phi chính trị hóa quyền lực nhà nước, xóa bỏ nền tảng tư tưởng của chế độ, cần được phản bác kiên quyết, có cơ sở lý luận và thực tiễn.

Hiện nay, các luận điệu sai trái thường lợi dụng khái niệm “tam quyền phân lập tuyệt đối”, “đa nguyên, đa đảng” hoặc “phi chính trị hóa nhà nước” để phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng. Đây là sự sao chép cơ học mô hình phương Tây, không phù hợp với

truyền thống lịch sử - văn hóa và điều kiện chính trị Việt Nam. Do đó, cần tiếp tục khẳng định, phát huy vai trò lãnh đạo của Đảng như một nội dung cốt lõi, không thể thay thế trong mô hình Nhà nước pháp quyền XHCN.

Phát huy vai trò lãnh đạo của Đảng phải đồng bộ ở ba phương diện: lý luận, tổ chức và thực tiễn. Về lý luận, cần phát triển toàn diện học thuyết Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam, làm rõ quan điểm: "Sự lãnh đạo của Đảng là điều kiện tiên quyết để xây dựng, hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân" ⁽²⁾. Về tổ chức, cần củng cố hệ thống tổ chức đảng trong các cơ quan nhà nước, bảo đảm sự lãnh đạo thống nhất, xuyên suốt trong lập pháp, hành pháp, tư pháp, tránh tình trạng "hình thức hóa" hoặc "vô chính trị hóa" quyền lực. Xây dựng Nhà nước pháp quyền XHCN không phải là tách Đảng khỏi bộ máy nhà nước, mà là làm cho sự lãnh đạo của Đảng trở nên minh bạch, hiệu quả, gắn với pháp luật và yêu cầu của thời đại.

Trên phương diện thực tiễn, Đảng cần nâng cao hiệu quả lãnh đạo, chỉ đạo trong từng lĩnh vực quản lý, từ lập pháp, hành pháp, tư pháp đến bảo vệ pháp luật và thực hiện dân chủ. Cùng với đó, phải tăng cường công tác nắm bắt tình hình tư tưởng, dư luận xã hội, nhận diện kịp thời các biểu hiện "tự diễn biến", "tự chuyển hóa", chủ động phòng ngừa và phản bác luận điệu sai trái. Song song, cần chú trọng xây dựng đội ngũ cán bộ, đảng viên có bản lĩnh chính trị, tư duy pháp quyền và năng lực thực tiễn; biết sử dụng pháp luật như công cụ lãnh đạo, không thay thế pháp luật bằng mệnh lệnh hành chính.

Đặc biệt, trong thời đại số, cần đẩy mạnh truyền thông chính trị trên không gian mạng, chủ động lan tỏa giá trị của mô hình Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam, phản bác thông tin sai lệch một cách khoa học, thuyết phục, có chiều sâu và tính định hướng cao. Phản bác không chỉ là nhiệm vụ của cơ quan tư tưởng, mà còn là trách nhiệm của mọi cán bộ, đảng viên và công dân có nhận thức chính trị đúng đắn.

Như vậy, bảo vệ và phát huy vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam trong Nhà nước pháp quyền XHCN là nhiệm vụ chiến lược, vừa cấp bách, vừa lâu dài. Đó không chỉ là bảo vệ nền tảng chính trị của chế độ, mà còn là quá trình tự củng cố, hoàn thiện bản lĩnh, trí tuệ và năng lực lãnh đạo của Đảng trong bối cảnh hội nhập và chuyển đổi

số hiện nay.

Hai là, bảo đảm tính đồng bộ, thống nhất và định hướng XHCN trong xây dựng, hoàn thiện hệ thống pháp luật góp phần đẩy mạnh đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái về nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong thời gian tới

Đối với Việt Nam, xây dựng Nhà nước pháp quyền XHCN là quá trình hiện thực hóa vai trò lãnh đạo của giai cấp công nhân thông qua Đảng Cộng sản Việt Nam, trong khuôn khổ pháp luật, nhằm quản lý xã hội trên nền tảng công lý, dân chủ và tiến bộ. Vì vậy, hệ thống pháp luật không chỉ cần hoàn thiện về kỹ thuật lập pháp mà còn phải phản ánh rõ bản chất giai cấp công nhân, định hướng XHCN và đáp ứng yêu cầu phát triển, bảo vệ Tổ quốc trong tình hình mới.

Các thế lực thù địch thường xuyên xuyên tạc vai trò của pháp luật để phủ nhận tính hợp hiến, hợp pháp của Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam. Họ rêu rao các luận điệu như “pháp luật chỉ phục vụ Đảng, không phục vụ nhân dân” hay “không có tam quyền phân lập thì không phải nhà nước pháp quyền”. Những luận điểm này lợi dụng hạn chế trong xây dựng và thực thi pháp luật để phủ nhận tính chính danh của chế độ.

Trong bối cảnh đó, bảo đảm tính đồng bộ, thống nhất và định hướng XHCN trong hệ thống pháp luật không chỉ là yêu cầu kỹ thuật lập pháp mà còn mang ý nghĩa chiến lược trong công tác đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái. Một hệ thống pháp luật chặt chẽ, minh bạch, hợp hiến và thể hiện bản chất XHCN sẽ là “lá chắn” tư tưởng vững chắc bảo vệ nền tảng chính trị của Đảng.

Trước hết, cần tiếp tục thể chế hóa đầy đủ, kịp thời các quan điểm của Đảng về xây dựng Nhà nước pháp quyền XHCN vào pháp luật. Nâng cao chất lượng lập pháp, bảo đảm tính khả thi, ổn định, nhất quán và lấy người dân, doanh nghiệp làm trung tâm, đúng tinh thần Nghị quyết số 27-NQ/TW (2022).

Thứ hai, phải khắc phục tình trạng chồng chéo, mâu thuẫn trong hệ thống pháp luật, đặc biệt ở các lĩnh vực đất đai, đầu tư, môi trường, tài chính, tư pháp. Rà soát, hệ thống hóa và đồng bộ hóa pháp luật là điều kiện bảo đảm tính thống nhất, tránh để các thế lực phản động lợi dụng chỉ trích nhà nước ta “phi pháp quyền”.

Thứ ba, cần nâng cao chất lượng nguồn nhân lực pháp lý – nhất là đại biểu Quốc hội, chuyên gia, cán bộ lập pháp và tư pháp – có bản lĩnh chính trị, tư duy pháp lý và kinh nghiệm thực tiễn. Đội ngũ này phải thấm nhuần lý luận Mác – Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh và biết vận dụng linh hoạt trong quá trình lập pháp, tránh sao chép mô hình tư sản.

Thứ tư, phải tiếp tục hoàn thiện cơ chế kiểm soát quyền lực nhà nước bằng pháp luật, bảo đảm quyền con người, quyền công dân và tăng cường tính minh bạch, trách nhiệm giải trình. Khi quyền lực được giới hạn bởi pháp luật và giám sát xã hội, nhà nước XHCN mới thể hiện đầy đủ tính pháp quyền.

Đồng thời, cần đẩy mạnh tuyên truyền, phổ biến, giáo dục pháp luật – nhất là về bản chất, nguyên tắc tổ chức và hoạt động của Nhà nước pháp quyền XHCN – bằng hình thức hiện đại, dễ hiểu, ứng dụng mạnh mẽ công nghệ số. Pháp luật phải trở thành công cụ tư tưởng sắc bén để phản bác luận điệu sai trái và củng cố niềm tin xã hội vào tính chính nghĩa của chế độ.

Xây dựng hệ thống pháp luật đồng bộ, thống nhất, mang định hướng XHCN không chỉ là nhiệm vụ trung tâm của quá trình xây dựng Nhà nước pháp quyền, mà còn là “phòng tuyến” tư tưởng vững chắc chống lại mọi âm mưu xuyên tạc, phủ nhận thể chế chính trị – pháp lý của Việt Nam.

Ba là, phát huy vai trò chủ động, tự giác, phản biện của các chủ thể trong hệ thống chính trị và toàn xã hội trong đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái về nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam

Việc phát huy vai trò các chủ thể là điều kiện tiên quyết để nâng cao hiệu lực, hiệu quả của công tác đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái, thù địch về Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam. Mỗi lực lượng trong hệ thống chính trị và toàn xã hội, với vị trí, chức năng và điều kiện riêng, cần chủ động tham gia với tinh thần tự giác, biện chứng, sáng tạo, dựa trên nền tảng chủ nghĩa Mác – Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh và quan điểm của Đảng.

Trước hết, Đảng Cộng sản Việt Nam – lực lượng lãnh đạo chính trị duy nhất – cần tiếp tục cụ thể hóa chủ trương đấu tranh tư tưởng, lý luận trong từng tổ chức cơ sở đảng. Cấp ủy các cấp phải nâng cao năng lực nhận diện, phân tích quan điểm sai trái, gắn

với giáo dục lập trường tư tưởng cho cán bộ, đảng viên. Nghị quyết Trung ương 4 (khóa XIII) đã khẳng định yêu cầu tự soi, tự sửa; do đó, mỗi đảng viên phải là lực lượng tiên phong, gương mẫu trong phản bác quan điểm xuyên tạc nền tảng tư tưởng của Đảng và mô hình Nhà nước pháp quyền XHCN.

Các cơ quan nhà nước, nhất là lập pháp, hành pháp và tư pháp, cần phát huy tối đa vai trò của mình. Cơ quan lập pháp phải ban hành các đạo luật thể hiện rõ bản chất XHCN, củng cố niềm tin vào pháp quyền Việt Nam. Cơ quan hành pháp cần bảo đảm thực thi pháp luật công bằng, minh bạch, chống lại luận điệu cho rằng nhà nước pháp quyền XHCN chỉ mang tính hình thức. Cơ quan tư pháp, thông qua hoạt động xét xử, cần lan tỏa giá trị công lý, nhân văn, qua đó khẳng định tính ưu việt của hệ thống pháp luật Việt Nam.

Các tổ chức chính trị – xã hội và đoàn thể nhân dân là cầu nối giữa Đảng, Nhà nước và nhân dân. Trong thời kỳ chuyển đổi số, họ không chỉ tuyên truyền chính sách pháp luật mà còn thực hiện phản biện, giám sát xã hội, góp phần kiến tạo đồng thuận, củng cố niềm tin của nhân dân vào thể chế. Cần khuyến khích sự chủ động và sáng tạo của các tổ chức này trong cung cấp diễn đàn dân chủ, xây dựng luận cứ khoa học, phản bác thuyết phục các quan điểm xuyên tạc bản chất dân chủ của Nhà nước pháp quyền XHCN.

Đội ngũ trí thức, nhà khoa học và chuyên gia có vai trò đặc biệt trong đấu tranh lý luận. Trước sự công kích tinh vi bằng ngôn ngữ học thuật từ các thế lực thù địch, trí thức cần chủ động phản biện sắc bén, dựa trên căn cứ khoa học và thực tiễn vững chắc, đồng thời được tạo điều kiện phát huy tự do học thuật trong khuôn khổ pháp luật.

Đồng thời, nhân dân là chủ thể quan trọng nhất. Hồ Chí Minh từng khẳng định: “Dân là chủ, dân làm chủ”. Mỗi công dân cần được trang bị năng lực nhận thức, chọn lọc thông tin, tích cực phản bác luận điệu sai trái qua các kênh xã hội. Cần đẩy mạnh giáo dục pháp luật, bồi dưỡng nhận thức chính trị, pháp lý để nhân dân trở thành lực lượng bảo vệ chủ động cho Nhà nước pháp quyền XHCN.

Để bảo đảm hiệu quả, cần cơ chế phối hợp đồng bộ giữa các chủ thể, xây dựng đội ngũ chuyên trách, tổ chức tập huấn, nâng cao năng lực phản biện và truyền thông chiến lược. Khi toàn hệ thống chính trị và xã hội cùng hành động, sẽ hình thành “mặt

trận tư tưởng – lý luận” thống nhất, tạo sức mạnh tổng hợp trong bảo vệ vững chắc Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam.

Bốn là, đổi mới nội dung và phương thức đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái về nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong thời kỳ mới

Hiện nay, các thế lực thù địch sử dụng công nghệ, ngôn ngữ học thuật và mạng xã hội để xuyên tạc, gieo rắc nghi ngờ, làm suy giảm niềm tin vào Đảng và chế độ. Do đó, yêu cầu cấp bách đặt ra là phải đổi mới toàn diện nội dung và phương thức đấu tranh, nhằm nâng cao sức thuyết phục, hiệu quả và bản lĩnh tư tưởng – lý luận của hệ thống chính trị.

Trước hết, về nội dung đấu tranh, cần làm rõ bản chất, giá trị và đặc trưng của Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam. Phải khẳng định sự lãnh đạo của Đảng không đổi lập mà là yếu tố bảo đảm dân chủ, công bằng và ổn định chính trị – xã hội. Nhà nước pháp quyền XHCN không sao chép mô hình tư sản mà là sáng tạo lý luận phù hợp với điều kiện lịch sử, văn hóa, dân tộc Việt Nam. Đồng thời, nội dung đấu tranh phải gắn với các vấn đề thực tiễn như phòng chống tham nhũng, cải cách tư pháp, bảo vệ quyền con người, dân chủ cơ sở, chuyển đổi số trong quản lý nhà nước... Việc minh chứng bằng các kết quả cụ thể trong quản trị quốc gia sẽ giúp phản bác hiệu quả luận điệu cho rằng “pháp quyền ở Việt Nam chỉ mang tính hình thức”.

Thứ hai, nội dung cần hướng tới từng nhóm đối tượng cụ thể. Với cán bộ, đảng viên, phải củng cố nền tảng lý luận và bản lĩnh chính trị; với giới trẻ, truyền tải thông điệp bằng ngôn ngữ gần gũi, gắn với khát vọng cống hiến; còn với người dân, cần nhấn mạnh lợi ích thực tiễn của Nhà nước pháp quyền trong đời sống hằng ngày. Trên không gian mạng, các hình thức như video ngắn, infographic, podcast, meme chính luận cần được đẩy mạnh để tăng sức lan tỏa.

Thứ ba, nội dung đấu tranh phải kết hợp hài hòa giữa “chống” và “xây”. Không chỉ phản bác quan điểm sai trái mà còn lan tỏa các giá trị tích cực, điển hình tốt về dân chủ, cải cách, công lý và pháp quyền. Những minh chứng thực tiễn về “pháp quyền trong hành động” sẽ là lời phản biện thuyết phục nhất. Đồng thời, cần quốc tế hóa nội dung đấu tranh, chủ động đối thoại, phản biện trong môi trường toàn cầu, khẳng định Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam vừa kế thừa giá trị phổ quát của nhân loại, vừa

mang bản sắc và nhân văn riêng.

Song song, cần đổi mới phương thức đấu tranh. Thứ nhất, đa dạng hóa kênh truyền thông, tận dụng nền tảng số như YouTube, TikTok, Facebook, podcast để truyền tải thông điệp bằng hình thức hiện đại, hấp dẫn, phù hợp với giới trẻ. Thứ hai, cá thể hóa phương thức truyền tải, chọn hình thức tiếp cận thích hợp với từng đối tượng và hoàn cảnh. Có thể kết hợp với các KOLs, nhà báo, trí thức trẻ có uy tín để gia tăng độ tin cậy và sức lan tỏa. Thứ ba, kết hợp giữa đấu tranh trực diện và truyền thông tích cực. Trong khi đấu tranh trực diện giúp vạch rõ bản chất phản động của các luận điệu sai trái, thì truyền thông tích cực – thông qua tôn vinh giá trị, cải cách và thành tựu – sẽ củng cố niềm tin một cách bền vững. Khi công chúng nhận thấy hiệu quả thực tế của mô hình pháp quyền Việt Nam, họ sẽ tự khẳng định niềm tin thay vì bị chi phối bởi luận điệu xuyên tạc. Thứ tư, xây dựng đội ngũ đấu tranh chuyên nghiệp, được trang bị lý luận chính trị, kỹ năng truyền thông, tư duy phản biện và khả năng sử dụng công nghệ số. Các nhóm chuyên trách, mạng lưới “chiến sĩ tư tưởng số” cần được hình thành để chủ động phát hiện, phân tích và xử lý kịp thời thông tin sai lệch. Đồng thời, phải gắn hoạt động đấu tranh với đời sống chính trị – xã hội thường xuyên, thông qua các chương trình như “Ngày pháp luật Việt Nam”, “Pháp quyền với cuộc sống”, tạo diễn đàn mở để đối thoại, phản biện và củng cố nhận thức cộng đồng.

Có thể khẳng định, đổi mới nội dung và phương thức đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam là yêu cầu tất yếu của thời đại số. Sự kết hợp giữa lý luận sâu sắc và truyền thông hiện đại, giữa phản bác và lan tỏa tích cực, sẽ tạo nên sức mạnh tư tưởng – truyền thông tổng hợp, góp phần củng cố niềm tin xã hội và bảo vệ vững chắc nền tảng tư tưởng của Đảng trong thời kỳ mới.

Nhằm là, ứng dụng hiệu quả công nghệ số, truyền thông hiện đại và dữ liệu lớn trong công tác đấu tranh, phản bác quan điểm sai trái về nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam

Giai đoạn hiện nay, các thế lực thù địch lợi dụng công nghệ để lan truyền thông tin xuyên tạc, bóp méo bản chất nhà nước pháp quyền, tạo “chiến dịch truyền thông đen” quy mô lớn và khó kiểm soát. Trong bối cảnh đó, việc ứng dụng công nghệ số vào đấu tranh tư tưởng là yêu cầu cấp thiết, góp phần bảo vệ nền tảng tư tưởng của

Đảng và củng cố niềm tin xã hội. Việc ứng dụng trí tuệ nhân tạo (AI), phân tích dữ liệu lớn, mạng xã hội và truyền thông số giúp theo dõi, phát hiện, phản bác thông tin sai lệch một cách nhanh chóng và chính xác. Cần xây dựng cơ sở dữ liệu lớn về các luận điệu thù địch, kết hợp phân tích xu hướng dư luận để xác định đúng trọng tâm, đúng đối tượng, từ đó triển khai các “chiến dịch phản ứng nhanh”, nâng cao khả năng phòng ngừa và xử lý kịp thời.

Bên cạnh đó, các thuật toán phân tích dữ liệu mạng xã hội giúp nhận diện mức độ ảnh hưởng của thông tin sai trái, hỗ trợ cơ quan chức năng xây dựng nội dung phản bác hiệu quả, đánh trúng tâm lý công chúng. Công tác đấu tranh không chỉ dừng ở phản bác mà còn phải kiến tạo nội dung tích cực, lan tỏa giá trị cốt lõi của nhà nước pháp quyền XHCN, khẳng định thành tựu trong quản lý nhà nước, bảo đảm quyền con người, quyền công dân và trách nhiệm xã hội, qua đó hình thành “lá chắn nhận thức” vững chắc.

Để nâng cao hiệu quả truyền thông, các cơ quan báo chí cần đẩy mạnh chuyển đổi số, sản xuất nội dung dưới dạng video ngắn, infographic, podcast, tương tác trực tuyến... nhằm tiếp cận giới trẻ – nhóm dễ bị tác động nhất. Đồng thời, nên kết hợp giữa truyền thông chính thống với các KOLs, influencer tích cực để lan tỏa thông điệp chính trị – tư tưởng một cách mềm mại, sinh động, góp phần xây dựng “thế trận truyền thông nhân dân” vững chắc trên không gian mạng.

Cần sớm hình thành các trung tâm dữ liệu và hệ thống cảnh báo sớm về an ninh tư tưởng, có khả năng sử dụng AI để giám sát, phân tích, phát hiện sớm các luồng thông tin xuyên tạc, giúp định hướng dư luận và tránh bị động trong phản ứng. Cùng với đó, xây dựng trung tâm tư liệu mở về tư tưởng Hồ Chí Minh, quan điểm của Đảng và mô hình nhà nước pháp quyền XHCN với ngôn ngữ hiện đại, dễ hiểu, giúp người dân tra cứu, học tập và củng cố niềm tin vào con đường XHCN.

Việc ứng dụng công nghệ số cũng tạo điều kiện mở rộng kênh phản biện xã hội, thu thập phản hồi của người dân thông qua các nền tảng chính danh, giúp công tác đấu tranh trở nên dân chủ, thực chất và gần gũi hơn. Đồng thời, cần nâng cao năng lực số cho đội ngũ cán bộ làm công tác tư tưởng – lý luận, kết hợp hiểu biết chính trị, pháp lý, truyền thông và công nghệ dữ liệu, hình thành lực lượng chuyên gia đa ngành có khả

năng phản biện sắc bén và làm chủ không gian mạng.

Bên cạnh đó, phải hoàn thiện hành lang pháp lý cho hoạt động đấu tranh trên không gian số. Việc quản lý thông tin, an ninh mạng, bảo vệ dữ liệu cá nhân cần vừa bảo đảm quyền tự do ngôn luận, vừa xử lý nghiêm hành vi lợi dụng công nghệ để chống phá. Cùng với đó, tăng cường hợp tác quốc tế về an ninh mạng, chia sẻ dữ liệu và kinh nghiệm xử lý thông tin sai lệch xuyên biên giới.

Có thể khẳng định, trong kỷ nguyên số, ứng dụng công nghệ hiện đại, truyền thông đa phương tiện và dữ liệu lớn vào công tác đấu tranh phản bác quan điểm sai trái là giải pháp chiến lược, lâu dài. Chỉ khi làm chủ không gian mạng, kết nối được với nhân dân bằng ngôn ngữ hiện đại, thuyết phục, chúng ta mới có thể giữ vững trận địa tư tưởng, bảo vệ nền tảng của Đảng và khẳng định con đường phát triển đúng đắn của Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam.

4. Kết luận

Như vậy, đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái về Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam là nhiệm vụ chiến lược, thường xuyên và lâu dài. Muốn đạt hiệu quả, cần phát huy sức mạnh tổng hợp của cả hệ thống chính trị và toàn xã hội, từ vai trò lãnh đạo của Đảng, hoàn thiện pháp luật, phát huy các chủ thể, đổi mới phương thức đấu tranh đến ứng dụng công nghệ hiện đại. Khi lý luận, thực tiễn và truyền thông số được kết nối hài hòa, công cuộc bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng và mô hình Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam sẽ vững chắc, góp phần định hướng xã hội phát triển ổn định, bền vững, đúng con đường mà Đảng, Bác Hồ và nhân dân ta đã lựa chọn./.

(1) Bùi Tuấn Anh (2025), "Nhận diện, đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái về nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam", Tạp chí Lý luận chính trị và truyền thông điện tử, <https://lyluanchinhtrivatruyenthong.vn/nhan-dien-dau-tranh-phan-bac-cac-quan-diem-sai-trai-ve-nha-nuoc-phap-quyen-xa-hoi-chu-nghia-viet-nam-p29408.html>.

(2) Ban Chấp hành Trung ương (2022), Nghị quyết số 27-NQ/TW ngày 09/11/2022 Hội nghị lần thứ sáu Ban Chấp hành Trung ương Đảng khóa XIII về tiếp tục xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong giai đoạn mới.

Tài liệu tham khảo

1. Ban Tuyên giáo Trung ương (2023), Tài liệu học tập Nghị quyết số 35-NQ/TW của Bộ Chính trị về tăng cường bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, đấu tranh phản bác các quan điểm sai trái, thù địch trong tình hình mới, Nxb Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội.
2. Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh (2024), Đấu tranh phản bác các quan điểm sai trái, thù địch trong bối cảnh chuyển đổi số, Nxb. Lý luận chính trị, Hà Nội.
3. Nguyễn Phú Trọng (2023), Kiên định và phát triển sáng tạo chủ nghĩa Mác – Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh, bảo vệ vững chắc nền tảng tư tưởng của Đảng trong tình hình mới, Tạp chí Cộng sản, số 1012.